

anset det for rigtigt at indsætte de nærmere regler for fastlæggelsen af den af toldfritagelsen omfattede handel i selve toldloven, men man har i det ny stk. 4 til toldlovens § 1 foreslået, at reglerne skal bekendtgøres af finansministeren.

Det skal i denne forbindelse bemærkes, at den gældende toldlov allerede indeholder hjemmel for finansministeren til fastsættelse af de for ordningens gennemførelse fornødne kontrolforskrifter m. v. Der skal herved særligt henvises til lovens § 156 (oprindelseskontrol).

Til § 174.

Opnåelse af toldfritagelsen er ifølge konventionen betinget af, at de pågældende varesendinger er ledsaget af et oprindelsesdokument, der enten kan være en af de næringsdrivende udfærdiget erklæring eller et af toldvæsenet eller en autoriseret organisation udstedt certifikat. Med henblik på, at danske eksportvarer i størst muligt omfang kan drage fordel af toldfritagelse i de øvrige medlemsstater, vil det derfor være nødvendigt, at der ydes erhvervene fornøden bistand med oplysninger, udstedelse af certifikater m. v.

Bestemmelser om toldvæsenets bistand i forbindelse med udstedelsen af oprindelsesdokumenter for her fra landet udførte varer findes allerede i den gældende toldlovs § 174. Da der imidlertid som nævnt ifølge konventionen er mulighed for, at bistand kan ydes også af dertil autoriserede organisationer, der skal være udpeget af den eksportende medlemsstat og anmeldt over for de øvrige medlemsstater, foreslås der som nyt stk. 2 i § 174 indføjet en bestemmelse om, at finansministeren på nærmere fastsatte vilkår kan meddele organisationer, der fremsætter begæring herom, autorisation til at udstede oprindelsesdokumenter.

Da medlemsstaterne har en fælles interesse i, at oprindelsesreglerne respekteres af producenter og eksportører i alle medlemsstater, bestemmes det i konventionen, at der skal etableres et nært samarbejde mellem medlemsstaternes toldmyndigheder, og at disse skal bistå hinanden i undersøgelser af rigtigheden af oprindelsesdokumenter. Som følge heraf er der som nyt stk. 3 i § 174 indføjet en bestemmelse, der giver toldvæsenet fornøden hjemmel til at iværksætte undersøgelser af rigtigheden af oprindelsesdokumenter for udførte varer i tilfælde, hvor en anden medlemsstat har ønsket dette, samt i øvrigt i tilfælde, hvor der — for

så vidt angår eksporten til andre medlemsstater — er fremkommet forhold, der giver rimelig grund til iværksættelse af en sådan undersøgelse.

Til § 193 og § 195.

En medlemsstat bliver ifølge konventionen endvidere forpligtet til at gennemføre lovbestemmelser om strafforfølgning af personer, der på dens territorium udsteder eller foranlediger udstedt et i en væsentlig henseende urigtigt dokument til støtte for krav om, at varer, der udføres til en anden medlemsstat, skal anses som berettiget til toldfritagelse i vedkommende anden stat. De straffe, der i disse tilfælde skal kunne bringes i anvendelse, skal svare til dem, der finder anvendelse i tilfælde af urigtige angivelser med hensyn til betaling af told ved indførsel.

Den gældende lovs § 193, stk. 3, indeholder allerede en bestemmelse om, at afgivelsen af urigtige oplysninger og bevisligheder til opnåelse af toldvæsenets bistand i forbindelse med udstedelsen af oprindelsesdokumenter for udførte varer kan straffes efter de for urigtige angivelser ved indførsel af varer gældende bestemmelser. Denne lovbestemmelse foreslås nu udvidet til også at omfatte de tilfælde, hvor der er afgivet urigtige oplysninger m. v. i forbindelse med opnåelsen af bistand fra de autoriserede organisationer. Dette vil — i overensstemmelse med et fra handelens og industriens side udtrykt ønske — også gælde den bistand, som af organisationerne ydes i forbindelse med eksport til lande, der står uden for frihandelsmomenslutningen.

Som følge af konventionens forpligtelser må der imidlertid tillige være mulighed for strafforfølgning af personer, som uden bistand fra toldvæsenet eller en autoriseret organisation har udfærdiget et oprindelsesdokument, der derefter viser sig at være urigtigt. En herpå sigtende bestemmelse er foreslået indsat som nyt stk. 3 i § 195, hvilken paragraf i stk. 1 og 2 indeholder de af Helsingforskonventionen følgende forpligtelser til straf af personer, som anvender danske fartøjer til smugleri af alkoholholdige varer til stater, der har ratificeret den pågældende konvention. Strafforfølgning i henhold til det foreslåede ny stk. 3 i § 195 vil i almindelighed kun komme på tale i tilfælde, hvor vedkommende stat, over for hvilken det urigtige dokument er anvendt, tager initiativ til, at en straffesag rejses.